

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 04116-12/2023-ERU

V Jihlavě dne 1. října 2024

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **TEPLO NOVÝ BOR spol. s r.o.**, se sídlem Wolkerova 588, 473 01 Nový Bor, IČ: 250 01 159 (dále též „účastník řízení“), zastoupené JUDr. Ing. Janem Vychem, Advokátní kancelář Vych & Partners, s.r.o., se sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 04116-7/2023-ERU ze dne 11. ledna 2024 (sp. zn. OSR-04116/2023-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 31. prosince 2023 (dále jen „zákon o cenách“), kterého se dopustil tím, že v cenové lokalitě „Nový Bor“ požadoval po odběratelích tepelné energie výslednou cenu za rok 2020, jejíž výše ani kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen tepelné energie podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách ve spojení s body (1.1) a (1.3) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013, k cenám tepelné energie, ve znění cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2015 a cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 5/2018 (dále jen „cenové rozhodnutí“) a bodem (2.6) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, když v kalkulaci výsledné ceny uplatnil v položce „Úroky z úvěru“ ekonomicky neoprávněné náklady v celkové výši [REDAKCE] Kč bez DPH odpovídající úrokům z Kupní smlouvy uzavřené dne [REDAKCE] Smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] a Smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] uzavřených dne [REDAKCE] přestože předmětné smlouvy byly uzavřeny po datu 31. prosince 2012 (**výrok I.**), za což mu byla uložena pokuta ve výši 240 000 Kč (**výrok II.**) spolu s opatřením k nápravě spočívajícím v povinnosti ve lhůtě 90 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vyúčtovat tehdejší odběratelům tepelné energie, popř. jejich právním nástupcům, v příslušné cenové lokalitě cenu za dodávku tepelné energie za rok 2020 odpovídající pravidlům cenové regulace při současném zachování stávající výše nákladů ve všech ostatních položkách a povinnosti ve lhůtě 120 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí doložit splnění povinnosti (**výrok III.**) a spolu s povinností uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (**výrok IV.**), Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 tohoto zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen

„správní řád“), po projednání v rozkladové komisi, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 04116-7/2023-ERU ze dne 11. ledna 2024 (sp. zn. OSR-04116/2023-ERU) se ve výroku III. zrušuje a věc se v této části vrací Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

II. Rozklad společnosti TEPLLO NOVÝ BOR spol. s r.o., se sídlem Wolkerova 588, 473 01 Nový Bor, IČ: 250 01 159, proti výroku I., II. a IV. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 04116-7/2023-ERU ze dne 11. ledna 2024 (sp. zn. OSR-04116/2023-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se v této části potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

Energetický regulační úřad oznámením o zahájení řízení č. j. 04116-3/2023-ERU ze dne 8. března 2023 zahájil na základě kontrolních zjištění, obsažených v kontrolním spise sp. zn. 06898/2022-ERU, s účastníkem řízení správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl účastník řízení dopustit požadováním výsledné ceny v cenové lokalitě „Nový Bor“ za rok 2020, jejíž výše nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen, když kromě uplatnění ekonomicky neoprávněných nákladů v položce „Úroky z úvěrů“, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, dále ve spojení s bodem (2.5) cenového rozhodnutí a v návaznosti na Přílohu č. 3 cenového rozhodnutí nezohlednil v ceně tepelné energie jako zápornou hodnotu výnosy ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH za nájem vyplývající ze smlouvy o nájmu ze dne [REDAKCE] a dohody v souvislosti s přechodem práv a povinností ze smlouvy o nájmu ze dne [REDAKCE] uzavřených mezi účastníkem řízení jako pronajímatelem a společností ČEZ Energo, s.r.o., se sídlem Duhová 1531/3, 140 00 Praha 4, IČ: 290 60 109, jako nájemcem, a dále ve spojení s bodem (2.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí v položce „Opravy a údržba“ uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie ekonomicky neoprávněný náklad ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH na výměnu vjezdových vrat a brány, když ve vztahu k výměně vjezdových vrat se ve skutečnosti jednalo o rekonstrukci/modernizaci uplatnitelnou pouze ve formě odpisu a ve vztahu k výměně horní vjezdové brány se ve skutečnosti jednalo o rekonstrukci/modernizaci uplatnitelnou taktéž pouze ve formě odpisu.

Účastník řízení v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí plně odkázal na námítky ze dne 9. února 2023 vznesené proti Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] přičemž tyto námítky shrnul tak, že ve vztahu k bodu 3.2. Protokolu o kontrole (výnosy z nájemních smluv uzavřených se společností ČEZ Energo, s.r.o.) uvedl, že by podle jeho názoru měl být cenový předpis platný v roce 2020 v zájmu odstranění jeho neurčitosti vykládán ve smyslu navazujícího cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 6/2020, tedy tak, že výnosy z nájemného nejsou součástí kalkulace ceny tepelné energie jako záporné hodnoty a účastník řízení tak neměl povinnost zahrnout výnosy z nájmu za rok 2020 jako zápornou hodnotu do kalkulace ceny tepelné energie. Text poznámky pod čarou č. 19) k Příloze č. 3 cenového rozhodnutí představuje toliko doporučení k vyplnění tabulky „Kalkulace ceny tepelné energie“. Současně není zřejmé, o jaké výnosy se jedná, a v souladu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu poznámka pod čarou nemůže stanovit závazná pravidla chování nebo pravidla

pro interpretaci příslušného ustanovení. Ve vztahu k bodu 3.2.1 Protokolu o kontrole (náklady na výměnu vjezdových vrat a brány) účastník řízení uvedl, že pro rozlišení opravy a technického zhodnocení je nezbytné posuzovat, zda výměnou částí, materiálů, dílů, nových prvků byl majetek uveden do předchozího nebo provozuschopného stavu nebo zda došlo ke změně účelu, technických parametrů či rozšíření použitelnosti majetku. Vjezdová vrata by potom neměla být posuzována jako samostatná věc. Účastník řízení doložil jejich fyzické opotřebení před stavební úpravou, přičemž jejich výměna nepředstavovala technické zhodnocení, nýbrž uvedení do provozuschopného stavu. Výměna staré brány byla nezbytná pro udržení funkčnosti stavby jako celku a při stavebních úpravách nedošlo ke změně účelu ani ke změně rozhodných technických parametrů, ani k rozšíření použitelnosti majetku. Ve vztahu k bodu 3.2.2, pododstavcům 3.2.2.1 a 3.2.2.2 (úroky) účastník řízení uvedl, že ustanovení bodu (2.6) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí je neurčitě a z lingvistického pohledu umožňující výklad, že se časové omezení uzavření smlouvy do 31. prosince 2012 vztahuje pouze na „jiné výpomoci“, přičemž obvyklou výši úroků z úvěru a půjčky lze do ceny tepelné energie promítnout bez ohledu na datum uzavření smlouvy. Tento výklad je v souladu s logikou kalkulace ceny. Nejasnost a neurčitost příslušného ustanovení, za absence rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozhodné době, obecně závazného předpisu nebo důvodové zprávy indikující odlišný výklad, by tak měla být přičítána k tíži správnímu orgánu. O závěru neurčitosti a nejasnosti předmětného ustanovení pak svědčí též skutečnost, že nově je v cenovém rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2021 uplatnitelnost úroků z úvěru výslovně upravena a toto nové znění tak odstraňuje neurčitost, která existovala v roce 2020.

II. Napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 04116-7/2023-ERU ze dne 11. ledna 2024 uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil jednáním popsaným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Energetický regulační úřad se v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnil s námitkou účastníka řízení a za aplikace zásady *nullum crimen sine lege* konstatoval, že účastník řízení cenové rozhodnutí neporušil, když výnosy z nájemních smluv uzavřených se společností ČEZ Energo, s.r.o., nezahrnul do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2020. Cenové rozhodnutí upravuje institut nájemného jako ekonomicky oprávněného nákladu v ceně tepelné energie v bodu (2.3) Přílohy č. 1. Současně ale přímo nestanovuje, že o výnosy z nájmu by dodavatel byl povinen snížit stálé ekonomicky oprávněné náklady jako tomu činí například ve vztahu k dodatečným výnosům za překročení smluvně sjednaných hodnot pro dodávky tepelné energie. Na uvedeném nemůže nic změnit ani poznámka pod čarou č. 19) uvedená v Příloze č. 3 cenového rozhodnutí, neboť ta nemá normativní povahu a nelze z ní dovozovat žádné konkrétní povinnosti dodavatele tepelné energie.

Co se týče nákladů na výměnu vjezdových vrat a brány, ty podle Energetického regulačního úřadu mohl účastník řízení uplatnit v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2020 v plné výši a jednorázově v položce „Opravy a údržba“. Pokud účastník řízení nevede účetně vjezdová vrata kotelny jako samostatnou věc, Energetický regulační úřad v tomto přístupu neshledává nic pochybného, když ta je možno považovat za funkční součást budovy kotelny a jako takové je odpisovat spolu s tímto hmotným majetkem. Nová vrata tak není nutné vyčleňovat a posuzovat jako samostatnou položku. Z předložené fotodokumentace

se bez pochyb nepodává, že by při stavebních úpravách došlo ke změně účelu nebo ke změně rozhodných technických parametrů. Energetický regulační úřad považuje za prokázané, že v případě výměny vjezdových vrat se nejednalo o rekonstrukci budovy kotelny, neboť nebyl změněn její účel ani technické parametry, ani o modernizaci, když nedošlo k rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti majetku. K obdobným závěrům pak Energetický regulační úřad dospěl též v případě horní vjezdové brány, kterou je možno považovat za funkční součást oplocení. Ani v tomto případě se z fotodokumentace nepodává, že by došlo ke změně účelu nebo ke změně rozhodných technických parametrů, když zůstal zachován rozměr brány, počet dílů brány a její funkčnost. Ve vztahu k posuzování technických parametrů se podle Energetického regulačního úřadu rovněž není možno omezit pouze na hodnocení změn užitých materiálů, neboť při výměnách částí oplocení s ohledem na jeho běžnou životnost lze předpokládat technický pokrok, který vlastníku ve své podstatě neumožní použít materiál totožný.

Chybný postup účastníka řízení při kalkulaci ceny Energetický regulační úřad shledal u uplatnění úroků. Podle Energetického regulačního úřadu cenové rozhodnutí umožňuje uplatnit v kalkulaci ceny tepelné energie úroky z úvěrových smluv, smluv o půjčce (zápůjčce) či jiné výpomoci za kumulativního splnění podmínek, a to (i) poskytnuté úvěry, půjčky a výpomoci musí souviset (být nezbytné) pro výrobu anebo rozvod tepelné energie v kalendářním roce, (ii) musí vycházet z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s účetními standardy, (iii) smlouvy musí být uzavřeny nejpozději do 31. prosince 2012 a (iv) výše úroků může být maximálně ve výši odpovídající úrokům z bankovních úvěrů. Předmětné smlouvy byly uzavřeny až po datu 31. prosince 2012, tudíž za žádných okolností nemůže být splněna podmínka (iii) a úroky plynoucí z těchto smluv nemohou být považovány za ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie. Energetický regulační úřad nepřisvědčil námitce účastníka řízení týkající se neurčitosti bodu (2.6) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí. Novějším zněním cenového rozhodnutí účinným od roku 2022 pak nedošlo k upřesnění dříve nejasného ustanovení, nýbrž o bezpodmínečné vyloučení uplatnění nákladu.

Energetický regulační úřad v jednání účastníka řízení shledal naplnění materiální stránky přestupku, když nesprávným postupem došlo ke zvýšení výsledné ceny tepelné energie. Nepřiměřený majetkový prospěch rozhodný pro určení sazby pokuty byl podle Energetického regulačního úřadu zjištěn ve výši ██████████ Kč bez DPH, když o tuto částku byla odběratelům vyúčtována cena vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace. Neoprávněně navýšená částka účastníkem řízení pak představuje sumu, kterou byli odběratelé povinni v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení zaplatit. Jednání účastníka řízení je tak nutno považovat za přímé poškození odběratelů, což zvyšuje závažnost projednávaného přestupku. Naopak ve prospěch účastníka řízení Energetický regulační úřad vyhodnotil skutečnost, že není přesně schopen určit, zda se ze strany účastníka řízení jednalo o účelové porušení právních povinností nebo o nedbalost. Za další polehčující okolnost pak Energetický regulační úřad označuje dosavadní bezúhonnost účastníka řízení ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu. Jelikož účastník řízení nepředložil žádné podklady týkající se majetkových poměrů, vycházel Energetický regulační úřad z poslední zveřejněné účetní závěrky ke dni 31. prosince 2021. Podle Energetického regulačního úřadu je z majetkových poměrů účastníka řízení zřejmé, že dosahuje relativně vysokých tržeb a jeho obrat se pohybuje v řádu desítek milionů korun. Z žádné položky účetnictví pak nelze dovodit, že by se úhrada pokuty v uložené výši stala jediným smyslem podnikatelské činnosti, a proto není možné uloženou pokutu považovat

za likvidační. Nakonec Energetický regulační úřad odkazuje na rozhodnutí Rady č. j. 12537-18/2019-ERU, z něhož vyplývá, že uložení sankce ve výši minimálně jednonásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu by mělo být standardem, neexistují-li okolnosti zvláštního zřetele hodné uložit sankci nižší.

K uloženému opatření k nápravě Energetický regulační úřad uvádí, že protiprávní stav byl způsoben tím, že účastník řízení požadoval cenu tepelné energie, jejíž výše byla v rozporu s cenovými předpisy. Jelikož protiprávní stav nastal aktivním jednáním účastníka řízení, tak zároveň nemůže být pochyb o přičitatelnosti tohoto stavu účastníkovi řízení. S ohledem na uvedené je proto namístě protiprávní stav odstranit.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 04116-7/2023-ERU ze dne 11. ledna 2024, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 26. ledna 2024 rozklad, v němž namítá, že navzdory správně zjištěnému skutkovému stavu byla věc nesprávně právně posouzena, a nakonec nebyla ani zohledněna míra společenské škodlivosti a společenský dopad jednání účastníka řízení.

Účastník řízení v podaném rozkladu opakuje námitku neurčitosti ustanovení cenového rozhodnutí, jež z lingvistického pohledu umožňuje výklad, že se časové omezení uzavření smlouvy do 31. prosince 2012 vztahuje pouze na „jiné výpomoci“, přičemž obvyklou výši úroků z úvěru a půjčky lze do ceny tepelné energie promítnout bez ohledu na datum uzavření předmětné smlouvy. K tomu účastník řízení jmenuje další kontrolované subjekty a rozhodnutí vztahující se k jejich případům, z nichž je podle jeho názoru zřejmé, že ačkoli Energetický regulační úřad nepřisvědčil lingvistické neurčitosti, zohlednil míru společenské škodlivosti při ukládání pokuty. Účastník řízení pak úroky v kalkulaci uplatnil nikoli úmyslně s cílem obohatit se na úkor odběratelů tepelné energie, nýbrž v dobré víře v jím uvedený výklad ustanovení cenového rozhodnutí. Podle účastníka řízení základní smysl cenové regulace, kterým je ochrana odběratelů tepelné energie, nebyl porušen. Jednání účastníka řízení pak nevykazuje takovou škodlivost a nepředstavuje takový nepříznivý společenský dopad, aby naplnilo kvalifikaci přestupku. Účastník řízení si je vědom, že cena tepla, kterou stanovil pro rok 2020 byla ve srovnání s jinými dodavateli tepla podprůměrná a pokrývala jen nezbytné náklady a investiční výdaje.

Uloženou pokutu považuje účastník řízení za nepřiměřenou ve vztahu k povaze skutku, míře jeho společenské škodlivosti a dále s ohledem na skutečnost, že účastník řízení je obchodní společností ve vlastnictví Města Nový Bor, a tudíž jeho primárním cílem není maximalizace zisku, ale přiměřený zisk při zachování maximálně přijatelné ceny tepla. Obrat účastníka řízení by pak neměl být jediným podkladem pro stanovení výše pokuty. V roce 2022 se musel účastník řízení vypořádat s nepředvídanou negativní skutečností, kterou byla výpověď smlouvy na dodávky plynu pro rok 2022 a 2023, což způsobilo zdvojnásobení nákladů za plyn a nakoupené teplo pro rok 2022. V roce 2023 se dokonce jedná o ztrojnásobení nákladů. V důsledku tohoto kroku dodavatele plynu byl účastník řízení nucen omezit kalkulované výdaje na nezbytně nutné minimum, aby zachoval co nejpříjemnější ceny pro své odběratele, tj. domácnosti, školy a domovy pro seniory. Kalkulaci nákladů a výdajů pro rok 2022 pak účastník řízení předkládá spolu s podaným rozkladem.

IV. Rozhodnutí o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Rada proto musí plně přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí i jeho věcnou správnost, a to z úřední povinnosti.

Předně Rada uvádí, že z oznámení o zahájení řízení vyplývá zahájení řízení pro vícero potenciálních pochybení při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie, a to, kromě postihovaného pochybení, též ve vztahu k výnosům za nájem vyplývajícím ze smlouvy o nájmu ze dne 14. června 2017 a dohody v souvislosti s přechodem práv a povinností ze smlouvy o nájmu ze dne 14. června 2017 uzavřených mezi účastníkem řízení a společností ČEZ Energo, s.r.o., a ve vztahu k uplatnění neoprávněného nákladu na výměnu vjezdových vrat a brány. Přestupku podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se tedy měl podle oznámení o zahájení řízení účastník řízení dopustit i těmito pochybeními. Rada nejprve řešila otázku, zda se Energetický regulační úřad napadeným rozhodnutím řádně (procesně i věcně) vypořádal s celým předmětem řízení, když se nepostihovaným pochybením věnuje v odůvodnění napadeného rozhodnutí a z tohoto odůvodnění vyplývají závěry, jaké přijal, nicméně řízení v této části podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky nezastavil.

Podle usnesení Nejvyššího soudu č. j. 5 Tdo 551/2019-576 je třeba odlišovat pojmy „jednota skutku“, resp. „mnohost skutků“ jako pojmy hmotněprávní a „totožnost skutku“ jako pojem procesněprávní. O jednom skutku může být zásadně vedeno jediné řízení a může být rozhodnuto pouze jednou (princip ne bis in idem). O tom, kdy jde o jeden skutek a kdy o více skutků, zpravidla nevyvstávají žádné pochybnosti, nicméně v určitých případech takové pochybnosti nastat mohou. Vymezení skutku bývá předmětem sporů a posouzení nejen v nauce, ale i v aplikační praxi. Nejvyšší soud vychází z toho, že podstatu skutku tvoří jednání, rámec určitých dílčích aktů do něj zahrnutých spočívajících v aktivním konání či jeho zdržení se, který je také určován trestněprávně relevantním následkem, jehož jednání musí být příčinou. Významná pro posouzení jednoty skutku je též tzv. jednotící vůle pachatele. Posouzení, zda půjde o skutek jediný či o více skutků, může záviset i na právní kvalifikaci činu. Již samotná formulace určitých skutkových podstat totiž předvídá, nakolik určitou výšeč objektivní reality posoudíme jako jeden skutek nebo více skutků.

Pokud jde o procesní problematiku totožnosti skutku, podle trestněprávní doktríny bude totožnost skutku zachována, bude-li zachována totožnost jednání a totožnost následku, a to alespoň částečná totožnost jednání nebo alespoň částečná totožnost následku. Jeden skutek jako předmět trestního stíhání tvoří nedělitelný celek, který nelze v rámci řízení rozdělit a není možné rozhodnout o každém z nich jiným výrokem.

Z uvedených hledisek má Rada za to, že u přestupku spočívajícího v porušení cenových předpisů tím, že je uplatňovaná cena tepelné energie rozporná s cenovými předpisy, lze vymezit jednání jako jediný skutek bez ohledu na to, zda toto jednání sestává z dílčích jednání (dílčích porušení cenových předpisů), jelikož podstatou skutku je uplatnění ceny tepelné energie,

nikoliv oddělování jednotlivých pochybení vzniklých při její kalkulaci. I z hlediska jednoty skutku je pak skutek zachován bez ohledu na to, jakým konkrétním pochybením došlo k porušení cenových předpisů při kalkulaci ceny, pokud se v rozhodnutí popsany skutek stále drží v rámci vymezeném zahájením řízení.

S ohledem na uvedené dospěla Rada k závěru, že prvostupňový správní orgán při výše popsané formulaci výroku rozhodnutí nezatížil toto rozhodnutí vadou.

Podle bodu (2.5) cenového rozhodnutí *„Výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečně uplatněné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.“*

Pokud jde o výnosy z nájmu, z Protokolu o kontrole vyplývá, že účastník řízení dosáhl výnosů ve výši ██████████ Kč bez DPH za pronájem prostoru pro umístění kogeneračních jednotek vlastněných společností ČEZ Energo, s.r.o., na základě nájemních smluv uzavřených s touto společností, když o tyto výnosy nebyly sníženy ekonomicky oprávněné stálé náklady v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie, ačkoli podle poznámky pod čarou 19) Přílohy č. 3 cenového rozhodnutí se případné výnosy *„zahrnují do příslušných položek kalkulace jako záporné hodnoty.“* Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že cenové rozhodnutí přímo nestanovuje povinnost snížit stálé ekonomicky oprávněné náklady, když poznámka pod čarou 19) Přílohy č. 3 cenového rozhodnutí nemá normativní povahu a nemůže takovou povinnost stanovit.

Ze zjištění Energetického regulačního úřadu vyplývá, že společnost ČEZ Energo, s.r.o., je vlastníkem příslušných kogeneračních jednotek umístěných v pronajímaných budovách vlastněných účastníkem řízení, když obě tyto jednotky byly instalovány za účelem vyrábět a dodávat tepelnou energii pro účastníka řízení. Pokud jde o závěr prvostupňového správního orgánu, že cenové rozhodnutí výslovně nestanoví, že by se výnosy z nájmu měly odečítat od ekonomicky oprávněných nákladů, je tento názor správný, stejně jako názor o tom, že takové pravidlo nemůže založit relativně neurčitě formulovaná poznámka pod čarou. Výše citovaný bod (2.5) cenového rozhodnutí pak hovoří o výnosech za tepelnou energii; takovým výnosem jistě není nájemné a z tohoto důvodu neobstojí předběžný závěr uvedený v kontrolním protokolu odůvodněný právě tímto bodem cenového rozhodnutí. Zároveň je možno konstatovat, že cenové rozhodnutí výslovně neřeší situaci, jak nakládat s případnými výnosy dodavatele tepelné energie souvisejícími s dodávkami tepelné energie, ale právně reguluje zejména nákladovou stranu dodávky.

Podle názoru Rady však posouzení, které by se omezovalo na otázku uplatnění výnosů z nájmu z hlediska normativního hodnocení poznámky pod čarou, není obecně dostatečné, minimálně s ohledem na pravidlo týkající se zahrnování nákladů do ceny tepelné energie uvedené v bodě (1.1) cenového rozhodnutí ve spojení s jeho bodem (1.3). Muselo by se případně jednat o hodnocení právě skrze zahrnování ekonomicky oprávněných nákladů do ceny, nikoliv skrze konstruování neexistujícího pravidla opačného ohledně započítávání výnosů do kalkulace, k čemuž došlo nekorektně v rámci popisu skutku v kontrolním protokolu a oznámení o zahájení řízení, když Energetický regulační úřad vycházel z toho, že účastník řízení porušil cenové předpisy tím, že *„nezohlednil v ceně tepelné energie za rok 2020 jako zápornou hodnotu výnosy ve výši ██████████ Kč“*, ačkoliv z cenových předpisů žádný příkaz vztahující se k zohledňování (je otázkou, co by tento pojem právně znamenal) neplyne.

Pokud zákazníci účastníka řízení nesou v ceně i náklady účastníka řízení na nákup tepelné energie od společnosti ČEZ Energo, s.r.o., a kalkulace ceny tepelné energie této společnosti by zahrnovala i nájemné hrazené touto společností účastníkovi řízení, tak hrazením ceny tepelné energie obsahující v ceně nakoupené tepelné energie takové náklady by uvedenou částku v podstatě hradili zákazníci účastníka řízení a tím mu zajišťovali realizaci výnosu (zprostředkovaně skrze ČEZ Energo, s.r.o.), konkrétně výnosu, který nepředstavuje ekonomicky oprávněný náklad účastníka řízení, protože by hradili jak nákupní cenu tepelné energie od třetího subjektu, tak v ní výnos účastníka řízení z nájmu. Jinak řečeno, pokud by účastník řízení uplatňoval v kalkulaci ceny tepelné energie náklady na nákup tepelné energie od jiného dodavatele, které zahrnují i náklady tohoto dodavatele na nájemné, které ovšem ten hradí právě účastníkovi řízení, pokrývá cena tepelné energie účtovaná zákazníkům náklady účastníka řízení na nákup tepelné energie v části, ve které náklady nevynaložil, neboť naopak jemu byly jako výnos vyplaceny. Zpochybnit by bylo možno i část výše nákladů promítaných formou účetních odpisů majetku, který je pronajat třetímu subjektu, pokud by tyto odpisy byly v plné výši promítány do nákladů. O ekonomické oprávněnosti těchto nákladů by bylo možno mít pochybnosti. Otázkou oprávněnosti nákladů na nákup tepelné energie se ovšem Energetický regulační úřad nezabýval, a to ani v rámci kontroly, ani neřešil kalkulaci této ceny. Z tohoto důvodu tak správní orgán nedisponuje dostatečnými skutkovými zjištěními, aby bylo možno ohledně porušení cenových předpisů v této části učinit jasný úsudek.

Podle Protokolu o kontrole účastník řízení dále uplatnil v položce „Opravy a údržba“ též náklady v celkové výši ████████ Kč bez DPH zahrnující náklady na výměnu vjezdových vrat a horní vjezdové brány. Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí vyhodnotil takovéto uplatnění nákladů jako oprávněné, neboť se podle jeho názoru nejednalo o rekonstrukci ani modernizaci, ani o nástavbu či přístavbu.

Z napadeného rozhodnutí je patrné, že výchozím zjištěním pro posouzení uplatnění nákladů vynaložených na výměnu vjezdových vrat a horní vjezdové brány bylo, zda jsou vrata a brána součástí budovy, potažmo oplocení pozemku. Takovýto názor prezentoval v průběhu řízení účastník řízení a Energetický regulační úřad se s ním ztotožnil. Rada neshledává pochybení v uvedených závěrech v jejich soukromoprávním smyslu, nicméně má za to, že tyto závěry nejsou nutně přenositelné a relevantní pro posouzení souladnosti postupu s cenovými předpisy.

Základní otázkou je, zda výměna vjezdových vrat a horní vjezdové brány vyhovuje hlediskům opravy podle bodu (2.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí a nemůže se tak jednat o technické zhodnocení budovy. Ustanovení § 47 odst. 4 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícímu v soustavě podvojného účetnictví, ve znění účinném do 31. prosince 2023 (dále jen „vyhláška č. 500/2002 Sb.“), uvádí, že technickým zhodnocením *„se rozumí zásahy do majetku uvedeného do užívání, které mají za následek změnu jeho účelu nebo technických parametrů, nebo rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti majetku, včetně nástaveb, přístaveb a stavebních úprav, pokud vynaložené náklady dosáhnou ocenění určeného účetní jednotkou pro vykazování jednotlivého dlouhodobého majetku v položkách ‚B.I. Dlouhodobý nehmotný majetek‘ (§ 6 odst. 1 věta první) a ‚B.II.2. Hmotné movité věci a jejich soubory‘ nebo v případě majetku vykazovaného v položce ‚B.II.1.2. Stavby‘ dosáhnou vynaložené náklady významné hodnoty ve vztahu k pořizovací ceně nebo reprodukční pořizovací ceně jednotlivé stavby. Pokud je stavba oceněna*

podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, pak účetní jednotka postupuje při určení hranice významnosti přiměřeně.“ Opravou je podle § 47 odst. 2 vyhlášky č. 500/2002 Sb. odstranění účinků částečného fyzického opotřebení nebo poškození za účelem uvedení do předchozího nebo provozuschopného stavu. Uvedením do provozuschopného stavu se rozumí „provedení opravy i s použitím jiných než původních materiálů, dílů, součástí nebo technologií, pokud tím nedojde k technickému zhodnocení.“ Z hlediska nákladového a účetního, promítajícího se do problematiky kalkulace cen tepelné energie, spočívá rozdíl v tom, zda se jedná o jednorázově vynaložený náklad na opravu, anebo má být náklad na provedené technické zhodnocení účetně odpisován po zahrnutí do ocenění aktiva.

Podstatné podle názoru Rady je, zda vjezdová vrata a horní vjezdová brána vykazovaly takové znaky fyzického opotřebení nebo poškození, aby byla nutná jejich oprava za účelem uvedení do předchozího, potažmo provozuschopného stavu, přičemž není striktně dáno, aby tato oprava byla provedena za použití původních materiálů, dílů, součástí nebo technologií. Nesmí se však jednat o technické zhodnocení, nýbrž o reprodukci dřívějších užitných hodnot nebo drobnější zhodnocení (viz bod 27. rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 4/2012). Ze zjištění Energetického regulačního úřadu opírajících se o účastníkem řízení předloženou fotodokumentaci vyplývá, že vjezdová vrata ani horní vjezdová brána nebyly v provozuschopném stavu (ve vjezdových vratech byly díry, jednotlivé části nedoléhaly k rámcům, sloupky horní vjezdové brány nedržely rovně, jednotlivé díly k sobě nezapadaly, panty na sloupcích byly silně zkorodované). Rada se s těmito zjištěními Energetického regulačního úřadu ztotožňuje, když popsany stav vjezdových vrat a horní vjezdové brány je z účastníkem řízení předložené fotodokumentace jednoznačně patrný. Zároveň ale Rada upozorňuje, že zjištěný stav sám o sobě nevyklučuje následné technické zhodnocení, neboť se jedná pouze o stav, pro který účastník řízení přistoupil k předmětným pracím (obdobně též viz bod 28. rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 4/2012). Ani z Protokolu o kontrole, ani z napadeného rozhodnutí ovšem nevyplývá, že by účastník řízení při výměně vjezdových vrat a horní vjezdové brány ať už budovu nebo oplocení jakkoli technicky zhodnotil či změnil jejich účel (nejednalo se tedy o rekonstrukci), nebylo prokázáno, že by účastník řízení rozšířil vybavenost nebo použitelnost majetku a postupoval nad rámec drobnějšího zhodnocení či užití jiných než původních materiálů, dílů, součástí nebo technologií v mezích pouhého provedení opravy (nejednalo se tedy o modernizaci), ani nedošlo k dokončení nástavby či přístavby.

Vzhledem k výše uvedenému tedy Rada uzavírá, že uplatnění nákladů na výměnu vjezdových vrat a horní vjezdové brány v rámci položky „Opravy a údržba“ bylo Energetickým regulačním úřadem posouzeno správně, neboť nedisponoval skutkovými zjištěními, které by umožňovaly odlišný závěr.

Jediným pochybením účastníka řízení, jež Energetický regulační úřad posoudil jako přestupek podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, je uplatnění ekonomicky neoprávněných nákladů v celkové výši [REDAKCE] Kč bez DPH v položce „Úroky z úvěru“, když tato částka odpovídá úrokům z Kupní smlouvy uzavřené dne [REDAKCE] a Smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] a Smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] uzavřených dne [REDAKCE]. Účastník řízení v podaném rozkladu poukazuje na vícero možných výkladů bodu (2.6) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, neboť podle jeho názoru lze uvažovat též o výkladu, že datum 31. prosince 2012 se vztahuje pouze na „jiné výpomoci“, nikoli již na úvěry a půjčky, k čemuž poukazuje na obdobný názor prezentovaný dalšími kontrolovanými subjekty a odkazuje

na rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu, v níž Energetický regulační úřad popsanému výkladu sice nepřisvědčil, nicméně zohlednil míru společenské škodlivosti při ukládání pokuty.

Energetický regulační úřad se v napadeném rozhodnutí opírá o gramatický výklad bodu (2.6) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, kterým dochází k závěru, že posuzované ustanovení vícero výkladů neumožňuje. V tomto posouzení Rada neshledává žádné pochybení, když považuje za jednoznačné a v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodněné, že do ceny tepelné energie lze promítnout obvyklou výši úroků z úvěru, půjčky a jiné výpomoci, které jsou uzavřeny do 31. prosince 2012, tedy že předmětné datum se nevztahuje pouze k „jiné výpomoci“. Jak potom poukazuje sám účastník řízení, uvedený závěr odpovídá též dosavadní rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu, k čemuž Rada doplňuje, že pokud existuje více subjektů zastávajících chybný výklad, neznamená to, že předmětné ustanovení více výkladů umožňuje, když naopak už samotné gramatické hledisko užití Energetickým regulačním úřadem vícero možných výkladů předmětného ustanovení vylučuje. Z rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, na která v této souvislosti účastník řízení poukazuje, nevyplývá, že by jiný názor obviněných na výklad některého z užitých ustanovení měl zásadní vliv na posouzení jejich jednání a na ukládání trestů, k čemuž současně podotýká, že i přes povinnost správního orgánu nečinit při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nedůvodné rozdíly (srov. § 2 odst. 4 správního řádu), musí správní orgán zároveň posuzovat každý případ individuálně s ohledem na jeho okolnosti, a nelze proto jen na základě určité podobnosti rozhodovat automaticky bez skutečného posouzení projednávané věci.

V případě účastníkem řízení chybného uplatnění úroků Rada v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice spatřuje určitý nedostatek, ale ten nepředstavuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí, neboť především skutečnost, že veškerá relevantní smluvní dokumentace, z níž byly úroky uplatněny, byla uzavřena po 31. prosinci 2012 a nebyla tedy splněna jedna z podmínek stanovených v bodě (2.6) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, byla zjištěna i odůvodněna dostatečně. Rada má ale za to, že by měl Energetický regulační úřad v rámci odůvodnění vymežit, proč byly chybně uplatněny též úroky z Kupní smlouvy ze dne 27. září 2017, neboť na první pohled se nabízí otázka, z jakého důvodu je tato smlouva pod bod (2.6) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, resp. úroky z ní, podřazována, když se nejedná ani o úvěr, ani o půjčku. Tato otázka je pak zodpovězena obsahem tohoto kontraktu, pokud jde o způsob úhrady kupní ceny a sjednané smluvní úroky, který ukazuje na „jinou výpomoc“. Podle čl. 3 odst. 3.3 Kupní smlouvy ze dne [redacted] totiž byl smluvní úrok sjednán ve výši [redacted] % ročně z nesplacené části kupní ceny, když sjednání splatnosti kupní ceny ve splátkách lze považovat za výpomoc účastníkovi řízení, jenž není povinen k úhradě kupní ceny v jeden okamžik, obzvláště pokud se kupní cena pohybuje ve výši [redacted] Kč, a může ji hradit v pravidelných splátkách (podle Přílohy č. 3 ke Kupní smlouvě ze dne [redacted] s poslední splátkou splatnou ke dni 30. června 2030). Jelikož pak byla takováto jiná výpomoc ujednána až v roce 2017, tedy po 31. prosinci 2012, nebyla ani v tomto případě podmínka stanovená bodem (2.6) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí splněna a úroky z Kupní smlouvy ze dne [redacted] byly účastníkem řízení v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie uplatněny v položce „Úroky z úvěru“ chybně.

Z podaného rozkladu je patrné, že účastník řízení spíše než neoprávněnost zahrnutí úroků do kalkulace výsledné ceny tepelné energie namítá, že jeho jednání nevykazuje společenskou škodlivost, a tedy nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Energetický

regulační úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že došlo k poškození odběratelů tepelné energie, neboť nesprávným postupem účastníka řízení došlo ke zvýšení výsledné ceny tepelné energie, k čemuž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 A 74/2002. Podle názoru Rady je zřejmé, že účastník řízení, namítá-li nenaplnění materiální stránky přestupku rovněž na základě srovnání výsledných cen tepla pro rok 2020 ve vztahu k jiným dodavatelům, zcela opomíjí tu část napadeného rozhodnutí (body 71 až 75 napadeného rozhodnutí), v níž se Energetický regulační úřad věnuje formální a materiální stránce přestupku a tím pádem opomíjí též názor Nejvyššího správního soudu, jenž ve zmiňovaném rozsudku dospěl k závěru, že *„Ve svém důsledku se jedná o prokázané porušení závazného postupu při kalkulaci ceny, což je považováno dle § 15 odst. 1 citovaného zákona o cenách za porušení cenových předpisů. Již sama tato skutečnost je bez dalšího důvodem pro uložení pokuty, jak učinily oba správní orgány, aniž by muselo být prokázáno zvýšení ceny nad úroveň, kterou připouští věcné usměrňování.“* Proto, bylo-li účastníkovi řízení prokázáno porušení závazného postupu pro kalkulaci ceny a tato výsledná cena nepříznivě dopadla na odběratele, není podle názoru Rady pochyb o určité společenské škodlivosti jednání účastníka řízení.

Poukazuje-li účastník řízení v souvislosti se společenskou škodlivostí jeho jednání na možnost zahrnutí úroků do kalkulace přiměřeného zisku a případné rovnítko mezi takto vypočtenou výslednou cenou a cenou kontrolovanou Energetickým regulačním úřadem, Rada v první řadě odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 134/2015-106, podle něhož *„nepřiměřený majetkový prospěch vznikl, neboť žalobce jako prodávající prodal energii za cenu, která jednoznačně zahrnovala neoprávněné náklady,“* k čemuž Krajský soud v Brně konstatoval, že *„nelze přistoupit na argument, že správní orgány měly hodnotit také náklady, které ač žalobce mohl uplatnit, neučinil tak, neboť jak je výše uvedeno, skutková podstata správního deliktu kladeného žalobci za vinu spočívá v chybné kalkulaci, resp. zahrnutí (konkrétně specifikovaných) neoprávněných nákladů.“* Tím méně je podle názoru Rady možné hodnotit hypotetický zisk, kterého by účastník řízení mohl dosáhnout v dané cenové lokalitě. Je primárně odpovědností účastníka řízení kalkulovat cenu tepelné energie, včetně zahrnutí přiměřeného zisku. Přiznávat jakýmsi způsobem skrze správní rozhodnutí účastníkovi řízení zisk vyšší považuje Rada za nepřiměřené zasahování do jeho soukromoprávní autonomie dodavatele, navíc za situace, kdy takový postup by v zásadě měl vést k odstranění protiprávního jednání účastníka (zahrnutí ekonomicky neoprávněných nákladů do ceny) skrze zásah správního orgánu. Rada je ostatně přesvědčena, že postupem, kdy by účastník řízení neoprávněný náklad z kalkulace ceny vyřadil a stejnou částku by zahrnul do kalkulace zisku, by neměla na projednávanou věc rozhodující vliv, neboť účastník řízení do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2020 prokazatelně zahrnul neoprávněný náklad, čímž porušil závazný postup. Potenciální kalkulace ani nebyly předmětem kontroly Energetického regulačního úřadu, když předmětem kontroly byla skutečná cena tepelné energie. Touto skutečnou cenou tepelné energie pak mohla být pouze cena skutečně uplatněná, jelikož tato jediná může být cenou ve smyslu zákona o cenách.

Co se týče uložení pokuty, Rada neshledává v postupu Energetického regulačního úřadu pochybení. Jelikož byl neoprávněný majetkový prospěch zjištěn Energetickým regulačním úřadem nižší než 1 000 000 Kč, není hlediskem pro uložení pokuty násobek majetkového prospěchu, nýbrž je stanovena horní hranice 1 000 000 Kč [srov. § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách]. Zároveň však neoprávněný majetkový prospěch zjištěn byl a v tomto směru se argumentace pro uložení pokuty ve výši odpovídající v zásadě jednonásobku

nepřiměřeného majetkového prospěchu nejeví jako nepřiměřená, neboť pokuta by v tomto případě odpovídala majetkovému prospěchu, který účastník řízení neoprávněně získal. V souvislosti s předmětem protiprávního jednání se jeví jako nepřipadná i námitka, že smyslem činnosti účastníka řízení je zachovávat příznivé ceny tepelné energie. Namítá-li účastník řízení zvýšení nákladů v následujících letech, nesvědčí tato skutečnost pro menší společenskou škodlivost jeho jednání v kontrolovaném roce. Z předložených podkladů se ani nepodává, že by uložená sankce byla likvidační, přes horší hospodářské výsledky účastníka řízení doložené za rok 2023 byl výsledek hospodaření po zdanění nadále kladný, přičemž pokuta ve výši 240 tisíc Kč může společnosti s obratem v řádech desítek milionů korun způsobit likvidační dopady pouze stěží.

Ve vztahu k uloženému opatření k nápravě (výrok III. napadeného rozhodnutí) je Rada nucena konstatovat nezákonnost v části ve znění „*při současném zachování stávající výše nákladů ve všech ostatních položkách kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2020*“. Opatření k nápravě podle § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona totiž slouží „*k odstranění protiprávního stavu*“, čímž je vymezen jeho možný předmět. Pokud je potom zjištěn určitý protiprávní stav, je možno ukládat právě takové opatření, které povede k jeho nápravě. Zasahování do ostatních položek kalkulace cen tepelné energie nápravným opatřením proto v tomto smyslu překračuje rámec opatření, neboť již nejde o nápravu protiprávního stavu (představit si lze i paradoxní konsekvence v případě, že by v jiné kalkulační položce správní orgán pochybení neshledal a přikázal ji účastníkovi řízení zachovat, ačkoli zákazník by oprávněně takové položky mohl úspěšně rozporovat). Jakkoli šlo Energetickému regulačnímu úřadu patrně o to, aby účastník řízení nemohl zachovat nesprávně vykalkulovanou cenu prostřednictvím navýšení jiných položek kalkulace, nejde o cíl, který by nebylo možno zákonně realizovat jiným způsobem. Možnost či nemožnost takového jednání účastníka řízení plyne z několika právních předpokladů. Jednak z konkrétního obsahu uloženého opatření v rámci jeho možného rozsahu (odstranění protiprávního stavu může být spojeno i s prvky zajišťujícími naplnění jeho účelu a nezasahujícími do jiných právních poměrů, např. povinností dodavatele oznámit zákazníkům novou cenovou kalkulaci s vyznačením změny v položkách, jichž se opatření týkalo), jednak z toho, zda by případná následná úprava ceny byla souladná s pravidly věcného usměrňování a zda by účastník řízení mohl některé položky legálně navýšit (to by však muselo být předmětem dalšího výkonu dozoru), a konečně z obsahu smluvního vztahu s odběrateli (zda jsou jiné úpravy kalkulace nad rámec úprav uložených autoritativně veřejnoprávním zásahem přípustné a nemohly by být např. předmětem reklamace).

V. Závěr

Po přezkumu napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací správní orgán dospěla k závěru, že otázku viny a trestu Energetický regulační úřad posoudil v souladu s právními předpisy, byť lze vytknout, že problematiku nezohlednění výnosu z nájmu v ceně tepelné energie posoudil nedostatečně jen skrze nenormativní poznámku pod čarou v cenovém rozhodnutí, přičemž měl posuzovat tuto skutečnost přes zahrnování ekonomicky oprávněných nákladů do ceny. Pro závěr o porušení právních předpisů však současná skutková zjištění a založené podklady ve spise nepostačují. Na základě toho Rada neshledala důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí v této části. Uložené opatření k nápravě nicméně shledala

Rada v současné podobě jako nezákonné, proto rozhodla o jeho zrušení a vrácení věci k novému projednání.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v.r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

TEPLO NOVÝ BOR spol. s r.o., prostřednictvím JUDr. Ing. Jana Vycha